

ЗВЯЗДА

ОРГАН ЦК і МІНСКАГА АБКМА КП(б)Б

№ 245 (6522) | 23 кастрычніка 1939 г., панядзелак | ЦЕНА 10 КАП.

ЗА НОВАЕ ТАРЖАСТВО СТАЛІНСКАГА БЛОКА КОМУНІСТАУ І БЕСПАРТЫЙНЫХ

Сёння публікуецца Указ Прэзідыума Вярхоўнага Савета Беларускай ССР аб дні выбараў у абласныя, раённыя, гарадскія, сельскія ў гарадах, сельскія і пасялковыя Саветы дэпутатаў працоўных.

Выбары, згодна выбарчага закона, будуць праведзены па ўсёй рэспубліцы ў адзін дзень. Дзень гэты ўказам Прэзідыума Вярхоўнага Савета ўстаноўлен 24 снежня 1939 года.

Заўтра, 24 кастрычніка, у БССР пачнецца выбарчая кампанія.

У гэты-ж дзень пачнецца выбарчая кампанія ў брацкай РСФСР і ў іншых саюзных рэспубліках.

Выбары ў мясцовыя Саветы дэпутатаў працоўных будуць праведзены на аснове ўсеагульнага, роўнага, прамога выбарчага права пры тайным галасаванні.

Прадстаўляць выбары ў мясцовыя Саветы дэпутатаў працоўных — кампанія вялікай дзяржаўнай важнасці. Тварэння Канстытуцыі Саюза Савецкіх Соцыялістычных Рэспублік вялікі Сталін у сваім дэкрэце на XVIII з'ездзе ВКП(б) паставіў задачу: «Наўвесьня праводзіць у жыццё нашу сацыялістычную Канстытуцыю, ажыццяўляць да канца дэмакратызацыю палітычнага жыцця краіны».

Цэнтральны Камітэт Усеагульнай камуністычнай партыі лічыць, што важнейшымі задачамі ў прадстаўчай выбарчай кампаніі з'яўляюцца: далейшае ўмацаванне блока камуністаў і беспартыйных, выбарне дастойных, адданых справе партыі Леніна—Сталіна дэпутатаў, палітычныя работы мясцовых органаў дзяржаўнай улады, мабілізацыя мас на вырашэнне гаспадарча-палітычных задач, якія ставяць перад сабой, горадам, абласцям, рэспублікай.

Задача прадстаўчых выбараў у мясцовыя Саветы дэпутатаў працоўных заключаюцца ў тым, каб правесці ўсю выбарчую кампанію пад знакам усцяернага палітычнага блока камуністаў і беспартыйных, якія з'яўляюцца: далейшае ўмацаванне блока камуністаў і беспартыйных, выбарне дастойных, адданых справе партыі Леніна—Сталіна дэпутатаў, палітычныя работы мясцовых органаў дзяржаўнай улады, мабілізацыя мас на вырашэнне гаспадарча-палітычных задач, якія ставяць перад сабой, горадам, абласцям, рэспублікай.

Путаты, агітацыя за іх з'яўляюцца важнейшымі званнямі ў выбарчай кампаніі.

Партыйныя арганізацыі павінны скарыстаць самыя разнастайныя формы агітацыйна-масавай работы, якія апраўдзілі сябе ў мінулай выбарчай кампаніі. Самым машынымі формамі тады былі гутаркі, чыткі газет, лекцыі, заняткі ў гуртках. Для хатніх гаспадарычых наладжваліся вечары пытанні і адказаў. Многія агітатары прымянялі такую форму, як абход выбаршчыкаў па кватэрах і гутаркі з імі на тэмы, якія іх цікавілі. На саміх выбарчых участках працавалі агітацыйныя пункты, былі створаны бібліятэчкі, радыёўстаноўкі. Неабходна шырокі і смялікі прыцягваць да агітацыйна-масавай работы савецкую інтэлігенцыю, камсама і калгасныя актывы сяла.

Па ўсёй Савецкай Беларусі, як і па ўсёй краіне сацыялізма, разгарэцца перадавыя кампаніі сацыялістычнае спародніцтва. Гэтыя кампаніі ўрада тав. Молатаў у прамове па радыё 17 верасня г. г. сказаў: «Наша задача цяпер, задача кожнага рабочага і селяніна, задача кожнага служачага і інтэлігента заключаецца ў тым, каб часна і самаадана працаваць на сваім пасту». Гэты заклік тав. Молатава знайшоў жывы выток у нашай рэспубліцы. Рабочыя, калгаснікі, усе працоўныя адказваюць на заклік гаворкі савецкага ўрада новымі вытворчымі перамогамі. З усіх раёнаў рэспублікі ідуць радзёныя весткі аб паспяховым завяршэнні калгасамі сельскагаспадарчага года, аб выкананні фабрыкамі і заводамі сваіх вытворчых планаў. У гарадах разгортваецца рух за пераход на многаступенчае абслугоўванне, што з'яўляецца адным з яркіх прадзенняў савецкага патрыятызма і любові да сваёй мацеры-радыі.

Вызваленне пяці мільёнаў адзінакроўных братоў Заходняй Беларусі выклікала ў нашай рэспубліцы велізарную радасць і небылы творчы ўздым. Учора працоўныя Заходняй Беларусі аднадушна выбіралі дэпутатаў у сваё Народнае (нацыянальнае) Сабранне, якім далі наказ вырасціць пытанні аб устанавленні Савецкай улады ў Заходняй Беларусі, аб узаходненні ў састаў Савецкай Беларусі. Для беларускага народа наступілі сапраўды знамянальныя дні.

Працоўныя Беларусі добра ведаюць, што толькі партыя большэвікоў і савецкая ўлада пад кіраўніцтвам вялікага Сталіна далі дзяржаўнасць беларускаму народу, ператварылі Беларусь з жабрацкай, адставай калоніі царскай Расіі ў перадавую квітнеючую Савецкую рэспубліку і забеспечылі беларускаму народу радзёнае і шчаслівае жыццё.

Беларускі народ ведае, што толькі партыя большэвікоў дапамагла намых заходнім братом вызваліцца з-пад панскага ярма і забеспечыла магчымасць іх далучэння да Савецкай Беларусі.

Адзінадушна, з якім працоўныя БССР галасавалі ў мінулыя выбары ў Вярхоўны Савет ССР і БССР за кандыдатаў сталінскага блока камуністаў і беспартыйных, ярка паказала ўсёму свету маральна-палітычнае адзінства савецкага народа, непарыўную сувязь партыі Леніна—Сталіна з працоўнымі масамі. Маніфікацыя калонамі дэманстравалі працоўныя Савецкай Беларусі ў дзень выбараў 26 чэрвеня 1938 года высокую трымаючы ў руках партреты любімага Сталіна і яго баявых саратнікаў — кіраўнікоў партыі і ўрада. У галасаванні прыняла ўдзел 99,65 проц. выбаршчыкаў. У Мінску прыняла ўдзел у галасаванні 100 проц. выбаршчыкаў. З найвялікшай радасцю і гордасцю беларускі народ адзінадушна галасавалі і выбары першым дэпутатам Вярхоўнага Савета БССР Іосіфа Вісарыявіча Сталіна. Гэта імя беларускі народ вымаўляе з велізарнай радасцю і любоўю.

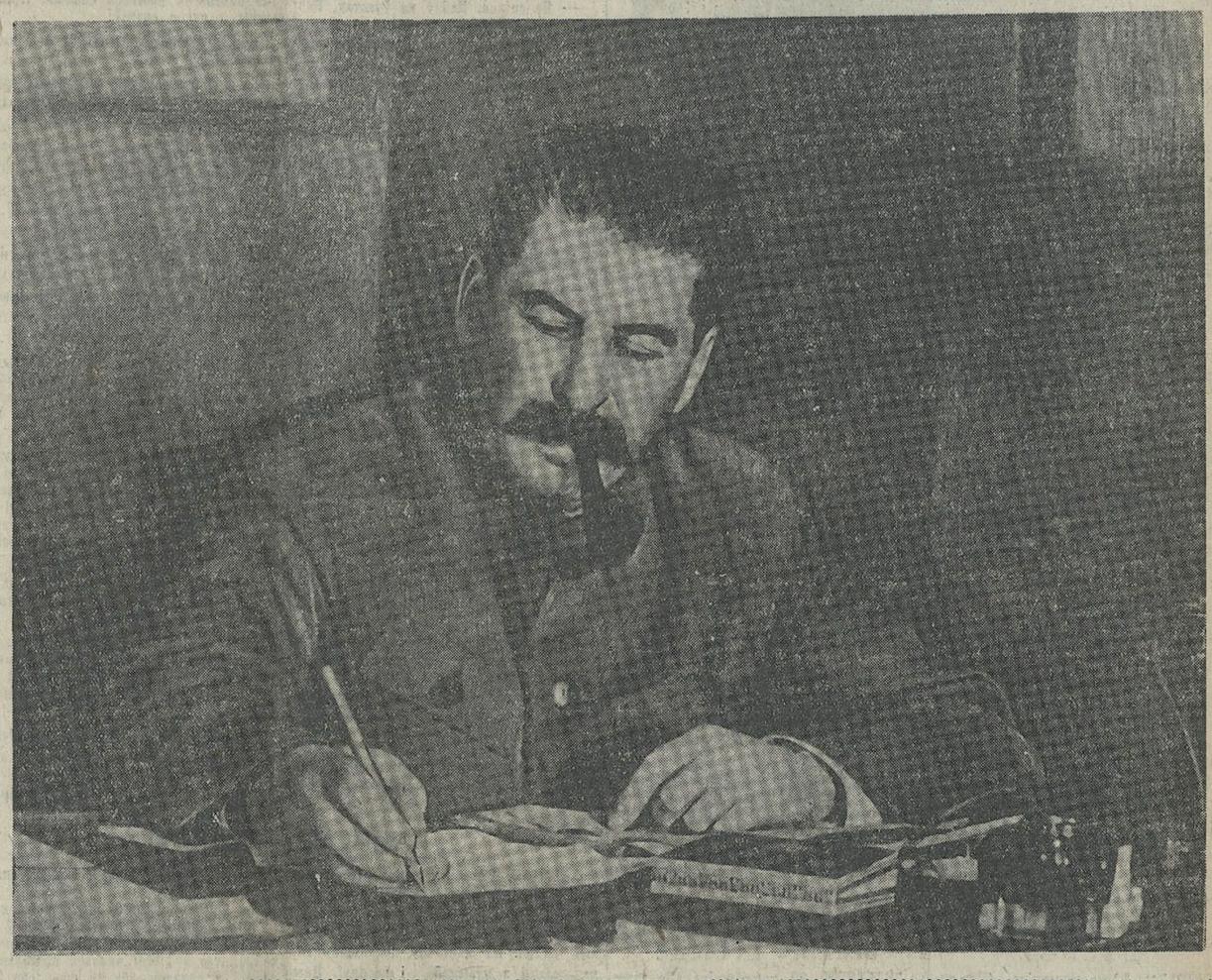
Прадстаўчыя выбары ўвоціль у гісторыю беларускага народа, які пачае таржаства сапраўднага сацыялістычнага дэмакратызма, як таржаства ленинска-сталінскай нацыянальнай палітыкі. У рэспубліцы ажыццяўляюцца ленинска-сталінскія нацыянальна-палітыкі ў ССР умацавалася і стала магутнай сілай вялікае дружба народаў. У ленинска-сталінскім сузор'і адзінадушна брацкіх рэспублік расце і мацее наша органнасная рэспубліка.

У прадстаўчых выбарах даб'ёмся новага таржаства сталінскага блока камуністаў і беспартыйных!

УЧОРА ВЫЗВАЛЕННЫЯ НАРОДЫ ЗАХОДНЯЙ БЕЛАРУСІ ВЫБІРАЛІ ДЭПУТАТАЎ У НАРОДНАЕ (НАЦЫЯНАЛЬНАЕ) САБРАННЕ

Стопроцантным удзелам у выбарах народы дэманстравалі сваю бязмежную ўдзячнасць Савецкаму ўраду, доблеснай Чырвонай Арміі, роднаму Сталіну за вызваленне і шчасце.

Аддаючы галасы сваім кандыдатам, выбаршчыкі давалі ім наказ: галасуйце ў Народным Сабранні за Савецкую ўладу, за далучэнне да брацкай БССР і вялікага Савецкага Саюза, за канфіскацыю памешчыцкіх і манастырскіх зямель, за нацыяналізацыю банкаў і буйнай прамысловасці.

У ПАЛЕСКАЙ ВЕСЦЫ

ПНОВЕ, 22 кастрычніка. (Па тэлефону). Ці памятае палеская вёска Заходняй Беларусі такі радзёны і шчаслівы дзень, як яны сонечны дзень 22 кастрычніка 1939 года?

Старая палеская вёска з яе убогімі хатамі, лясамі і непраходнымі балотамі ведала і памятае толькі жудасныя гіт і бістраўе, кшчасце і голад, смутак і сум.

А сёння, 22 кастрычніка, у дзень выбараў над маўклівым Палессем нясецца радзёная песня, па дарогам і лясам ідзе народ з чырвонымі сцягамі, з музыкай, з высялай гунай песняй выбіраў дэпутатаў у Народнае Сабранне. Па-святлому апраўданы ідуць сцяганне і сцяганні да выбарчых урнаў, каб галасавалі за сваіх народных прадстаўнікоў, за савецкую ўладу, за радзёнае і шчасце.

Не, тагога дня яшчэ не бачыла палеская вёска Вішневічы.

У 8-м выбарчым участку Піншэўскай акругі разгаворыліся сцягі і лозунгі. Яшчэ з поўначы прышла на ўчастак 90-гадовай Бурж Агафія. Яна хоць першай галасавала. У 6 гадзін раніцы яе жаданне ажыццяўляецца.

Старык-селянін Пярэмыч і маладая сялянка Таццяна галасуюць услед за ёю. Да выбарчага ўчастка едуць наводзі. Гэта вызуць старыкоў да выбарчых урнаў. Ім аказваецца пачот і павага.

Як гаспадары замі, які ўладары свайго лесе, горады падыходзіць сяжане да выбарчых урнаў і апускаюць бюлетэны. Яны галасуюць за сваіх сямёў, за сваіх прадстаўнікоў, якія ў Народным Сабранні перададуць на ўвесь свет іх думы і мыслі: «Мы хочам толькі савецкай улады».

У вёсцы Высокае дзвіноў таржаства. У гэты радзёны дзень выбараў у сям'і сялянкі Якічанкі Івана нарадзіўся новы чалавек. Выбарчая камісія ў доўжым саставе прыехала да Якічанкі, паглядзіла імправізіраваную кабіну, і шчасліва маці апусціла бюлетэн, галасуючы за новае жыццё, за сваё шчасце, шчасце і радзёнае дзяцей.

Ці ведае якая-небудзь буржуазная краіна такія шчырыя правы выбаршчыкаў, такія чужыя влопаты аб сялянскіх мацеры.

За савецкую ўладу, за аб'яднанне Заходняй Беларусі з вялікім Савецкім Саюзам! Гэтыя кліч нясецца над прасторами вызваленнага Палесся.

Б. ЗАЛКОС.

ВЕСТКИ АБ ХОДЗЕ ГАЛАСАВАННЯ У НАРОДНАЕ (НАЦЫЯНАЛЬНАЕ) САБРАННЕ ЗАХОДНЯЙ БЕЛАРУСІ

БЕЛАСТОК, 22 кастрычніка. На 18 гадзін па Палескай абласці прагаласавала 88 проц. выбаршчыкаў, па гораду Брэст-Літоўскі—93 проц., па Беларускай абласці—79 проц., па гораду Беластоку—84,5 проц., па гораду Гродна—81 проц.

БЕЛАСТОК, 22 кастрычніка. На 20 гадзін па Беларускай абласці прагаласавала 94 проц. выбаршчыкаў, па гораду Брэст-Літоўскі—98 проц. выбаршчыкаў, па гораду Беластоку—93,5 проц. па Навагрудзкай абласці—98 проц.

СВЯТА ВЫЗВАЛЕНАГА НАРОДА

БЕЛАСТОК, 22 кастрычніка. (Спец. кар. «Звязда»).

Беспарыўным патокам, сям'ямі, групамі і ў адзіночку людзі спяшаліся на выбарчыя ўчасткі, каб галасавалі за сваіх лепшых сямёў, кандыдатаў у дэпутаты Народнага Сабрання.

Да 5 гадзін раніцы многія выбарчыя ўчасткі былі перапоўнены людзьмі.

Яны прышлі сюды заўвага да пачатку выбараў, жаданчы першымі апусціць свае бюлетэны.

Яшчэ на вуліцы ля ўваходу ў 5-ты выбарчы ўчастак 18 акругі завязаліся гарачыя спрэчкі. — Каю павіна быць прадстаўлена чыстая галасаваль першым. І калы не даказваў стары ткач Мойша Шткоўскі, што ён першым панінен быць дапушчана да ўрнаў, моладзь не ўступала. Але старык, нарэшце, даказаў сваю правату і палішоў першым да ўрнаў.

...3-ці выбарчы ўчастак. Тут балатуюцца кандыдаты у дэпутаты Народнага Сабрання слесар чыгуначнага лесе Леон Дамброўскі.

6 гадзін раніцы. Старыня ўчастковай выбарчай камісіі тав. Беларускага аб'яднае аб пачатку выбараў і запрашае выбаршчыкаў прыступіць да галасавання.

Першым да стала надыходзіць ткапі майстар тав. Ганецкі. Радзім з ім яго жонка. У іх рукава букеты кветкаў. Ганецкі атрымаў бюлетэн, канверт і ідзе ў сцядзі пакой, дзе размешчаны кабіні для тайнага галасавання. Затым ён накіроўваецца да выбарчых урнаў і безважна апускае бюлетэн.

— Ну вось, я першы галасавалі. — з радзішю гаворыць Ганецкі, выходзячы з участка.

ГАЛАСАВАННЕ ПРАХОДЗІЦЬ АРГАНІЗАВАНА

МАЛАДЗЕЧНА, 22 кастрычніка. (Па тэлефону). Як найвялікшае Усенароднае свята, сустраці працоўныя Маладзечанскага павета дзень выбараў дэпутатаў у Народнае Сабранне Заходняй Беларусі.

На выбарчыя ўчасткі горада многія прышлі яшчэ заўвага да пачатку галасавання, прышлі з песнямі, пах музыку гармонікаў і духавых аркестраў.

60-гадовы Емельян Карней звярнуўся да старшын выбарчай камісіі І та ўчастка з наступнымі словамі:

— Хату першым галасавалі за кандыдата ў дэпутаты Народнага Сабрання тав. Міхаленка Валодзіміра Адамавіча. Гэта наш чалавек, ён будзе абараняць нашы інтарэсы.

У 6 гадзін раніцы, калі старшыня ўчастковай камісіі тав. Ганецкі аб'явіў аб пачатку выбараў, першы бюлетэн быў уручан Емельяну Карнею.

Грамадзяне в. Хажора колькасцю ў 150 чалавек арганізавана прышлі на выбарчы ўчастак са сцягамі, песнямі, апраўданы ў святлоны нацыянальны касцюмы. Яны прышлі разам са сваімі дзецьмі.

На выбарчым участку іх гаспаіна сустраці: Для дзцячкі быў арганізаван спецыяльны дзцячы пакой, у якім былі пацкі, прысланыя дзцячым садам імені Базадарскага горада Калініна.

Раней чым іспі галасавалі, сяжане вёскі Хажора наладзілі мітынг ля выбарчага ўчастка. На гэтым мітынгу сяжанка Ольга Дзельская пачыла вітала Чырвоную Армію і кіраўнікоў партыі і ўрада.

— Мы сёння ўсе, як адзін, — сказала яна, — аддадзі свае галасы за кандыдата ў дэпутаты Народнага Сабрання, які выканае нашу волю і будзе галасавалі за савецкую ўладу, за далучэнне да Савецкай Беларусі.

Пасля мітынга сяжане в. Хажора аднадушна галасавалі за кандыдата ў дэпутаты Народнага Сабрання.

У 11 гадзін раніцы на 5-ты выбарчы ўчастак г. Маладзечна з'явіўся выбаршчык Карпаці Іван Іосіфавіч 1830 года нараджэння, са сваёй жонкай Аннай Іосіфаўнай 1854 года нараджэння. Яны на ўчастак прышлі пешшу, не хацелі чакаць машыны.

Пасля галасавання Карпаці былі апраўданы на легкавой машыне дамоў.

Па ўсёх выбарчых акругах Маладзечанскага павета да 17 гадзін дня прагаласавала 85 процантаў усіх выбаршчыкаў. На 4 і 5 участках Маркўскай выбарчай акругі да 12 гадзін дня прагаласавала 100 процантаў выбаршчыкаў. На 8 участку Халодзёўскай выбарчай акругі ў 12 гадзін 07 мінут галасаванне поўнаасцю закончылася.

Г. БАГДАНАУ,
С. ОБЗГАУЗ,
Г. БАБОК.

У К А З

Прэзідыума Вярхоўнага Савета Беларускай ССР
АБ ДНІ ВЫБАРАЎ У АБЛАСНЫЯ, РАЁННЫЯ, ГАРАДСКІЯ, РАЁННЫЯ У ГАРАДАХ, СЕЛЬСКІЯ І ПАСЯЛКОВЫЯ САВЕТЫ ДЭПУТАТАЎ ПРАЦОЎНЫХ

1. Назначыць выбары ў абласныя, раённыя, гарадскія, сельскія ў гарадах, сельскія і пасялковыя Саветы дэпутатаў працоўных БССР на 24 снежня 1939 года.

2. Аб'явіць пачатак выбарчай кампаніі па выбарах у абласныя, раённыя, гарадскія, сельскія ў гарадах, сельскія і пасялковыя Саветы дэпутатаў працоўных БССР з 24 кастрычніка 1939 года.

Старшыня Прэзідыума Вярхоўнага Савета БССР **Н. НАТАЛЕВІЧ**.
 Сакратар Прэзідыума Вярхоўнага Савета БССР **Л. ПАПКОУ**.
 22 кастрычніка 1939 г. г. Мінск.

ТВІПСІ 22 кастрычніка. (ТАСС). Указам Прэзідыума Вярхоўнага Савета Грузійскай ССР выбары ў абласны (Паўднёва-Асетыяўскай аўтаномнай абласці), раённыя, гарадскія, сельскія і пасялковыя Саветы дэпутатаў працоўных рэспублікі назначаны на 24 снежня 1939 года.

АЛМА-АТА, 22 кастрычніка. (ТАСС). Указам Прэзідыума Вярхоўнага Савета Казахскай ССР выбары ў абласныя, раённыя, гарадскія, сельскія, станицыя, кірпачныя і пасялковыя Саветы дэпутатаў працоўных рэспублікі назначаны на 24 снежня 1939 года.

ГАЗЕТА „ВЫЗВОЛЕННЫЯ БЯЛЫСТОК“ НА ПОЛЬСКАЙ МОВЕ

Сёння ў дзень выбараў у Народнае Сабранне Заходняй Беларусі вышаў першы нумар газеты пад назвай «Вызваленныя Бялысток» — орган абласнога і гарадскога часовага ўпраўленняў на польскай мове. Газета прывесчана знамянальнай у гісторыі працоўных Заходняй Беларусі падзеі — дні выбараў у Народнае Сабранне. Ён выхад сустраць польскія працоўныя з вялікім жаданнем. Увесь тыраж 3.000 экзэмпляраў быстра разошліся.

УСЕНАРОДНАЕ ЛІКАВАННЕ

ГРОДНА, 22 кастрычніка. (Па тэлефону). Даўно не быў горад такога радзёнага ажыўлення, як у гэты дзень. Яшчэ стала прапанаваная цэбра, а на вуліцах групамі і ў адзіночку спяшаліся гаражане на выбарчыя ўчасткі. Кожнаму хацелася першым апусціць бюлетэн, быць першым выбаршчыкам першых, самых эмакратычных выбараў, галасавалі за шчасце народа Заходняй Беларусі.

У 5-м выбарчым участку 6-й выбарчай акругі да 5 гадзін раніцы прышлі 10 выбаршчыкаў. Сярод іх беспарыўны Антон Ільіна са сваёй жонкай Марыяй Іванаўнай, 64-гадовы старык Блох і іншыя. 68-гадовай хворай старуха Кураш надышла да членаў выбарчай камісіі і з паўчужым удзелам дапамагла сказаць:

— Я прышла галасавалі за савецкую ўладу, якая прынесла нам вызваленне.

На 1-м выбарчым участку 4-й выбарчай акругі да 6 гадзін раніцы прышла грамадзянка Лукшына Марыя Юльянаўна. І калі яна застала там выбаршчыкаў, была глыбока засмучана:

— Яшчэ ноч не спаала, каб толькі першай прышлі на выбары, — заявіла яна.

— А тут, аказваецца, мяне анярадзілі.

Велізарны ўздым адчуваецца на ўсёх выбарчых участках горада. Больш 100 выбаршчыкаў вуліцы Пяршы прышлі арганізавана ў 7 гадзін раніцы на свой выбарчы ўчастак і дэманстравалі сваю адданасць савецкай ўладзе.

Прыехалі на аўтамабільнах на 4-ты выбарчы ўчастак 4-й выбарчай акругі былія батракі майнтка памешчыка Станіславава. Упершыню ў жыцці яны адчулі чалавечыя адносіны да сябе. Весела, з песнямі прыехалі яны, каб галасавалі выразіць сваю ўдзячнасць Чырвонай Арміі і савецкай ўладзе за вызваленне ад панскай эксплуатацыі.

Усяго к 18 гадзінам па гораду прымаці ўдзел у галасаванні 85,8 проц. выбаршчыкаў.

Палітрук **Р. ДОДЗІН**.

ПРАЦОЎНЫЯ ЗАХОДНЯЯ БЕЛАРУСІ АДНАДУШНА ГАЛАСАВАЛІ ЗА СВАІХ КАНДЫДАТАЎ

У часовае Упраўленне г. Беластока ішоў на аглядаюцца спецыялісты розных прад-
уцтваў за атрыманнем работ. НА ЗДЫМКУ: нам. загадчыка культурна-адукац. г. Га-
радзінскага Эстор прымае беспрацоўных артыстаў г. Беластока.
Фота Я. Салавейчыка.

ВЯЛІКАЕ СВЯТА

БРЭСТ-ЛІТОВСК, 22 кастрычніка. (Па тэлефону). 6 гадзін раніцы. Звычайна ў гэты час горад яшчэ спіць. Але сёння вуліцы ўжо поўны святочна аранжурованымі людзьмі. Усе спяшаюцца на выбарчыя ўчасткі, каб адна першымі свае галасы за лепшых прадстаўнікоў народа, за тых, хто ў Народным Сабранні Заходняй Беларусі выказаць волю сваіх выбаршчыкаў, вырашыць пытанні аб далучэнні да Саюза, аб аямлі, аб нацыяналізацыі банкаў і буйнай прамысловасці.

У памяшканні 55-га выбарчага ўчастка 12-й чыгуначнай акругі першым апусціў свой бюлетэнь мажыстэтані станыі Брэст-Літоўскі Аляксандр Канстанцінавіч Лаўрыновіч.

У пэнтры горада дзя пацятна іграе духавы аркестр. Паўдзень яно асветлен. У памяшканне выбарчага ўчастка, дзе балатаруецца настайнік тав. Левакоў, уваходзіць беспрацоўны Ф. М. Паўлоў. Ён заходзіць у кабінет, зараўнае бюлетэнь і, апусціўшы яго ў урну, гаворыць:

— За каго галасавалі? Яна за каго... Толькі за ўладу Советў, якая дасць нам работу, прынясе шчасце.

На краіне горада, у раёне, населеным пераважна рабочымі і саматужнікамі,

знаходзіцца 45-ты выбарчы ўчастак. Сюды адзі з першых разам са сваёй жонкай прышоў Іосіф Кузіміч Афонін. Апусціўшы бюлетэнь, Іосіф Кузіміч, не будучы ў сілах стрымаль ахапіўшы яго раласных пачуццў, дзеляцца сваімі думкамі з членамі выбарчай камісіі:

— Калі я ішоў на ўчастак, многа думаў аб сваёй радзіме. 70 гаў таму назваў я нарадзіўся дзедка асоль, у Орлоўскай губерні. Ваенная служба прывяла мяне ў Брэст-Літоўск. Не павязо мяне ў жонкі; зарылася так, што мяне паміма воли прышлося жыць у Польшчы. Я кожны дзень думаю аб роных краях, аб маіх людзях ладках, якія жыўць у Советскім Саюзе. Сын мой прапаў без весті ў гэтай бессэнсоўнай польска-германскай вайне, адна дачка расстрэлана палжамі за развоўныную работу. Дзякуючы часоваму ўпраўленню другая дачка зараз атрымае работу.

За акном сьвітае ўсё больш і больш. Стрелка гадзінніка набліжаецца да 7. За адну гадзіну ў горадзе прагаласавала 3.000 выбаршчыкаў.

Да 4 гадзін дня ў Брэст-Літоўску прагаласавала 73 проц. усіх выбаршчыкаў.

ТАРЖАСТВО

БАРАНАВІЧЫ, 22 кастрычніка. (Па тэлефону). У гэту ноч многі не спалі. Жыхар квартала яўрэйскай беднаты краўец Сімка Волкін устаў гадзіны за даўтары да пачатку галасавання. У пэснай кватэры было цёмна і шха. Сям'я спала. Сімка разбудзіў жонку і сказаў шпэтам:

— Не спіцца. Пайду на ўчастак. Вярнуся, тады пойдзеш ты.

— Такі дзень, такое свята, — сказаў ён, выходзячы з кватэры.

Нахмурыя ноч ляжала над горадам. Па абодвух баках вуліцы, якая ішла ад цэнтра, качалася ад ветру чырвоныя сьцігі, асвечаныя электралампачкамі. Са двароў выходзілі людзі. Яны сходазіліся, вяталі адна аднаго, збіраліся групамі. Сімка далучыўся да адной з такіх груп. Сусядзямі з якім ён ішоў, гучна спытаў:

— А ці ўсе вы ведаеце, за каго галасавалі?

— Іосіф Райскі. Ведаю.

— Я на прапсе быў, — сказаў другі, — калі яго сузілі алошні раз.

— Наш чалавек гэта, што і казань. Выканае нашу волю.

— Нахай жыць савецкай ўлада! — усклікнуў пэтра з групы, і людзі зааплачывалі дружка і гораца.

У дзвярах гімназіі, дзе размясціўся ўчастак № 2. 5-й выбарчай акругі, прышоўшых сустралі члены выбарчай камісіі. У 6 гадзін старшыня камісіі тав. Бягуць заарасіў прышоўшых прыступіць да галасавання.

Першай галасавала сям'я старога оталяра Патапа Ярашчука. Ён прышоў з сабой жонку, сыноў і дачку. Апусціўшы ў урну бюлетэнь, стары прагаварыў:

— Жалюда здароўя і поспехаў напаму каньдэлату.

Потым вышаўшы з пакоя і аглядаючы ўтульнае памяшканне выбарчага ўчастка, сказаў сусядзям:

— Усе-такі талжы стары Патап да светлых дзён. Няма пяер ші прымуоу, ші крўдзі. Вываў на выбарах у сям'ю, ды ші-ж гэта былі выбары? Палішайскі за табой кручком бегаві. Павернешся не так, або сьважаш не тое і... «проша па-на...»

Перад Сімкай Волкіным галасавалі яго сусядзі, такія-ж, як і ён, прастаўнікі гарадской беднаты — рабочыя, краўцы, шаўны лоташнікі, вартаўнікі, рамнікі. Траба было бачыць і гаварыць з імі дзятго, каб уваіць іх прыўзняты настрой і радасць. Сімка апусціў свой выбарчы бюлетэнь. Потым ён пастаяў мінуту перад партрэтам вялікага Сталіна, і, выходзячы з пакоя сказаў:

— За савецкую ўладу, за шчасце мы галасавалі.

Дз выбарчых урнаў бласконнай істужкай ідуць людзі. Многі з іх ніколі не ўдзельнічалі раней у выбарах. 19-гадовы чырвонагвардзец Ільш Клянданскі ўпершыню атрымаў выбарчы бюлетэнь, як роўнапраўны грамадзянін. Такіх, як ён, вельмі многа сядра выбаршчыкаў.

У памяшканнях участкаў і на вуліцах пануе незвычайнае ажыўленне. Бесперапынна гучаць радыёрупы, раздаюцца гукі аркестраў. Вуліцы запоўнены людзьмі, вышаўшымі з выбарчых участкаў. Большасць апрапулася па-святочнаму.

— Я галасавалі за нашага кандыдата Моту Шэўца, — сказаў нам чорнаробчы млына Матвей Наліўка, — яго я ведаю як бараньбіта за справу працоўных, працядзёўнага німаго гол у турме.

— Мы галасуем за савецкую ўладу, — дадаў ён, — таму, што бачым што яна нам нясе. За адзін толькі месяц прабывання Чырвонай Арміі на нашай тэрыторыі мы ўжо атрымалі работу, тавары першай неабходнасці, школы і болніцы. Савецкая ўлада нясе нам шчасце.

Матвей Наліўка выказаў думкі тысяч і тысяч працоўных, вышаўшых сёння на гэтыя гістарычныя выбары.

Да 1 гадзіны дня ва ўсіх сямі выбарчых акругах галасавала больш паловіны выбаршчыкаў. Аб такой актыўнасці не магло быць і гутаркі ва ўмовах панскай Польшчы.

Гэты дзень запомніцца тут назаўсёды, як радаснае таржаство вызваленнага народа.

Т. ХАДНЕВІЧ.

ЗАХОДНЯЯ БЕЛАРУСЬ. Гор. Брэст-Літоўск. Вучні вяртаюцца са школы.
Фотаграфіка БЕЛТА.

ЗА СВАЁ ШЧАСЦЕ

КАМЕНЬ-КАШЫРСКІ, 22 кастрычніка. (Па тэлефону). Насельніцтва невялікага горада Камень-Кашырскі ніколі не перажывала такой урачыстасці і радасці, як у гэты дзень. Шматлікія сьлягі, лозунгі, грыяныя кветка, зеляніны ўпрыгожваюць лавы, грамадскія ўстанавы. Народ жыць адной пацэяй — выбарамі ў Народнае Сабранне.

У выбарчай акрузе Ракаў-Лес, дзе балатаруецца вернае ладка народа Дзясніоўска Фадора Кузімічна, жанчыны любюць ўпрыгожыць ўсе ўчасткі кветкамі, ваўрамі, вышыўнымі гарзінамі і абрусамі. Партрэт тав. Дзясніоўска ўпрыгожан вышытым ружніком.

Участкі выбарчай акругі, дзе балатаруецца тав. Талкачоў Антон Ермеевіч, таксама ўтапаюць у кветках і чырвані лозунгаў. Вылатна ўпрыгожаны ўсе ўчасткі 22-х выбарчых акруг Камень-Кашырскага павета.

Сёння задоўга да пачатку галасавання каля выбарчых участкаў вялікімі натоўпамі збіраўся народ. Смех, жаргты, пэсны разнісіліся дзедка навокал.

Роўна ў 7 гадзін раніцы сям'я шаўца Вайсруса палышла да стала выбарчай камісіі. Першы бюлетэнь апусціў у выбарчы урну 63-гадовы старык Менаша Вайсрус, за ім яго жонка Фейга і дачка Тойба.

— Ну, вось і прагаласавалі. Дзякую. Першы раз за 63 год жыцця я адчуваю сябе свабодным чалавекам. Усюды гавораць табе ласкавыя словы, называюць таварышом.

І ў 63-гадовага старыка, паліка яго воли, копіцца сьлёзы на маршчыністаму твару. Гэта сьлёзы радасці.

Старык баздэра развітаўся з усімі за руку, высокая паліяў галаву і поўны радасці і радасці пайшоў дамоў.

Шавец Энгель Хоня — адзін з самых бешных у мястэчку. Ён палішоў да урны, апусціў канверт і сказаў:

— У гэтым канверце маё шчасце. Яно прышло з усхода, яго прынеслі браты-чырвопаармійцы. Іх паслаў чалавек, які дзень і ноч плачэцца аб нас — белыхках. Імя гэтаму чалавеку — таварыш Сталін.

Старык Энгель высокая паліяў ружкі і ўсклікнуў: «Нахай-жа ён жыць многія, многія гады!» Вакол Энгеля стыхійна сабраўся мітынг, які ператварыўся ў гарачую дэманстрацыю любові і ўдзячнасці правядзю нароў таварышу Сталіну.

Па Камень-Кашырскаму павету да 13 гадзін дня прагаласавала 82 процанты выбаршчыкаў.

Н. ВАРАНЕЦІ.

НЕЗАБЫЎНЫ ДЗЕНЬ

МСПАВА, 22 кастрычніка. (Па тэлефону). Раней звычайна прапулася мястэчка. Бесперапынным патокам ідуць на выбарчы ўчастак сяляне, саматужнікі, прастаўнікі інтэлігенцыі. Роўна ў 6 гадзін раніцы старшыня ўчастковай выбарчай камісіі Давід Абрамавіч Белародскі запрамае прысутных прыняць ўдзел у галасаванні.

Дойга рыхтаваўся да радаснага дня выбараў 55-гадовы Герша Берштэйн. Ён бержана бярэ бюлетэнь, на якім напісана прозвішча кандыдата ў дэпутаты Народнага Сабрання селяніна-белыка тав. Бусюка. Ён яго добра ведае. Разам з іншымі сялянамі тав. Бусюк абздравіваў палішайскіх калі дзавезўся, што Чырвоная Армія перайшла граніцу. Першы бюлетэнь апусціў у урну.

Прагаласавалі за свайго земляка, селяніна-белыка Іван Любімавіч Яскоўскі дзеляцца з прысутнымі сваімі пачуццямі:

— Мне больш 60 год, але такое шчасце я перажываю ўпершыню. — гаворыць ён. — Нарэшце дачакаўся я таго, што і ў мяне — белыка пытаньня, як я хачу жыць, якая мне патрэбна ўлада. Вось я і алкаваю. «Я патрабую ўстаўлення толькі савецкай ўлады, якая прынесла мне волю. Аб гэтым павінен сказаць у Народным Сабранні наш кандыдат тав. Бусюк.

На ўчастак прыходзяць усё новыя і новыя людзі.

НА СТАРАСЦІ ВЫПАЛА ШЧАСЦЕ

ВЕЛЬЯНЫ, 22 кастрычніка. (Па тэлефону). Выбарчы ўчастак у м. Вельяны Валжавыскага павета ўтварае ў безліч кветка і зеляніны, ўпрыгожан лозунгамі, сьлягамі. Роўна ў 6 гадзін старшыня камісіі тав. Сідараў праверыў і запячатаў урны ў прысутнасці членаў камісіі і абласціў пачатак галасавання.

Першай да стала падыйшла 82-гадовая Наталія Андрэўна Келко. Калі яна выхадзіць з кабіны і апускае ў урну бюлетэнь, твар яе азарывае радаснай усмешкай.

— Вось хопя на старасці выпала шчасце быць удзельнікам вялікай справы. Адала свой голас за Сцяпана Струга. Ён наш роны брат — селянін. Не палывае.

Адзін за другім падхадзіць выбаршчыкі да ўрны, урачыста і радасна апускаюць бюлетэнь.

РАДАСНАЯ ПАДЗЕЯ

БРАСНАЕ, 22 кастрычніка. (Па тэлефону). Як і ва ўсіх гарадах, мястэчках і вёсках Заходняй Беларусі, насельніцтва м. Браснае перажывае выключна радасны падзеі. На мястэчку праходзяць дэманстрацыі з музыкай і пэснямі. Яны спыняюцца ля выбарчых участкаў, частка заходзіць у будынак галасавань, частка застаецца на дварэ, ганьпе, спявае савецкія пэсні.

Да 16 гадзін па 57 выбарчых акрузе з 3.187 чалавек прагаласавала 2.885 чалавек, або 90,5 проц.; па 58-й выбарчай акрузе з 1.850 чалавек прагаласавала 1.778 чалавек, або 96 проц.; па 59-й выбарчай акрузе з 2.144 галасавала 2.063, або 95,3 проц.

МУЗЫКА, ТАНЦЫ І ПЕСНІ

ВІЛЕЙКА, 22 кастрычніка. (Па тэлефону). На вуліцах горада Вілейкі дз выбарчых участкаў вялікі натоўпы людзей. Музыка, пэсні, танцы — усё гэта дзівіцца ў адзіную магутную сімфонію радасці і шчасця.

Выбаршчыкі 3-й выбарчай акругі сабраліся вакол 67-гадовай старухі, якая пехатою прайшла каля 20 кілометраў, адмоўнішася ехаць на палітозе.

Вясёла і жвавае стараха радасна смеяцца, баздэра расказвае, як яна ішла галасавалі за народнага кандыдата.

З в. Халабы Вілейскага павета ўсе выбаршчыкі прышлі з аркестрам на ўчастак. Яны арганізавана прагаласавалі за свайго кандыдата, прагаласавалі, стройнымі радамі прайшлі на гораду і накіраваліся ў сваю вёску.

Да 2 гадзін дня па Вілейскаму павету з 80.522 чалавек прагаласавала 51.336 чалавек.

МЫ БУДЕМ САГРЭТЫ СТАЛІНСКІМ СОНЦАМ

ВАЛЖАВІСК, 22 кастрычніка. (Па тэлефону). 4-ы выбарчы ўчастак 132-й выбарчай акругі нагадвае сабой вялікую аранжурованую рознастайныя кветка. Шматлікія грыяныя зеляніны ўвіваюць зверствы і воныны памышкіны выбарчага ўчастка. Адной з першых прышла галасавалі 18-гадовая дзяўчына Шыфрына Рыва. Яна раней вучылася ў гімназіі, але потым кінела вучыцца, бо не было грошай плаціць за навучанне, і пачала працаваць партыйнай атрымлівала 5 золотых у тыдзень.

— Я прагаласавала — гаворыць яна, — за сваё шчаслівае юнацтва. Я буду вучыцца, як вучыцца моладзь у Советскім Саюзе.

На 4-ы выбарчы ўчастак 133-й выбарчай акругі першай прышла галасавалі беспрацоўная хатняя настаўніца Бройда Гольда. Гэта белая, змучаная шажарм нацыянальнага і сацыяльнага прыгнечання жанчына заплакала ад радасці, атрымаўшы бюлетэнь.

Прагаласавалі, яна заляла:

— Наш кандыдат — Маркус Хая Абрамаўна — будзе галасавалі за шчаслівае жыццё, за сталінскае сонца, якое будзе нас саграваць.

Па Валжавыскаму павету да 12 гадзін дня прагаласавала больш 60 проц. выбаршчыкаў.

Б. ЗЕЛЬЦЭР.

НАРОД РАШАЕ СВОЙ ЛЁС

Упершыню ў сваёй гісторыі працоўныя Заходняй Беларусі з пачуццём радасці і найвялікшай годасці прыходзяць да выбарчых урнаў, каб выказаць свой грамадзянскі абавязак — аддаць галасы за лепшых сьлягоў і ладчак народа — дэпутатаў у Народнае Сабранне.

Выбаршчыкі поўны сазнання, што сваім галасаваннем яны рашаюць лёс народа.

Усяго толькі 35 дзён назад лепшыя землі належаў у руках памешчыкаў. Селяніну-тружніку прыходзілася потам і кроўю апрацоўваць сваю вузкую палоску і са спіснутым сэрцам паднявольнага раба паглядзець на шырокія памешчыцкія палі.

У вёсцы панавалі непемьменнасць, бескультура, галеча. Заразка расказвалася на кавалачкі, дзён-дзе да апошніх дзён прымянялася яшчэ дудына. Гэта абывалася на вачах ва ўсіх у чвертым дзесяцігоддзі XX века, века электрычнасці і хіміі. Рабочы клас інтэлігенцыя жорстка прыпелі ад беспрацоўя. Дастаткова сказаць, што амаль усе тэкстыльныя фабрыкі Беластока працавалі не больш 7-8 месяцаў у годзе з-за адсутнасці збыту прадукцыі. Даведзенае да жорсткага насельніцтва польскай вёскі не ў стане было куваліць прамысловыя тавары.

Прапаваць на прадпрыемствах Заходняй Беларусі было выключна цяжка. Адсутнасць вентыляцыі ў паках і агарожваў іх станокі і машыны часта выклікалі няшчасныя выпадкі. І правілілі, буйной панскай Польшчы лічылі гэта «нармальным».

А хто думаў аб асвеці? Калі часамі былы польскі ўрад і прымаў некаторыя меры, то толькі для таго, каб

уладзіць багатым. У Беластоку з 62 школ толькі 17 былі дзяржаўнымі, астатнія — прыватныя. Прыватныя школы знаходзіліся ў жалкіх памяшканнях. Працоўным прыходзілася плаціць за абучэнне дзіцяці ад 15 да 35 рублёў у месць. У дзяржаўных школах вучыліся дзеці купцоў і фабрыкантаў, у прыватных — дзеці рабочых, служачых і прастаўных інтэлігенцыі. Не дзіўна таму, што вялікі колькасць дзіцей школьнага ўзросту была за бартом школы.

Траба было бачыць, з якой радасцю сустралі працоўныя Беластока часовае ўпраўленне аб тым, што яно бярэ ў сваё веданне ўсе школы і аслабаіне ад платы за навучанне дзіцей рабочых, служачых і працоўнай інтэлігенцыі.

Не лепш пастаўлена была і ахова здароўя. У вёсках за кожную прыходзілася плаціць па 5-7 рублёў у дзень. Бедна-та не магла карыстацца паслугамі ўрачоў. І ў той-жа час многа добрых урачоў голамі не мелі работы.

Параджачы ітравасі працоўных, польскі ўрад выключна многа ўвагі ўдзяліў таму, каб сьляго нацыянальную роўня сядра насельніцтва, напкоўвані, паліякаў на беларусоў і яўрэяў. Польскі ўрад выгнаў з школ беларускую мову, устаўляў пропантыныя нормы для яўрэяў у гімназіях і ўніверсітэтах. Такава была панскай Польшчы.

ВЫКЛЮЧНЫ ЎЗДЫМ

СЮНІМ, (Па тэлефону). У горадзе паглядзеца выключны ўздыв. Каля выбарчых участкаў вялікі натоўпы народа. Прагаласавалішы дзеляцца сваімі ўражанымі аб урачыстай мінуце галасавання, іншыя іквяцця тэхнікай выбараў.

Моладзь, старыкі, усё ў адзіным парыве, спяваюць новыя савецкія пэсні. У гэтых пэснях гучыць вялікая ўдзячнасць савецкаму народу, вялікаму Сталіну.

Да 4 з палавінай гадзіны дня прагаласавала звыш 60 проц. выбаршчыкаў.

Першае насельніцтва фабрыка тэкстыльнай фабрыкі Шпіро (г. Беласток). НА ЗДЫМКУ: старшыня фабрыка тав. Кандрысук у прысутнасці членаў фабрыка знаёміць гаспадару фабрыкі Шпіро (саладзі першы злева) з рашэннямі фабрыка аб палішайні ўмоў работ на фабрыцы.
Фота Я. Салавейчыка.

Упіннушы народ былой Польшчы ў вайну, незадачлівыя палюскія правіліцы пры першых жа труднасцях кінулі яго на волю лёсу і ўнікалі за граніцу. З якім прэзаннем, выступачы на мітынгах і ў асабістых гутарках, гавораць працоўныя Заходняй Беларусі аб міністрах, украўшых народныя грошы.

На шматлікіх сходах, вылучаючы кандыдатаў у дэпутаты Народнага Сабрання Заходняй Беларусі, выбаршчыкі адзінадушна давалі ім наказ: галасавалі ў Народным Сабранні за тое, каб Заходняя Беларусь была незалежнай часткай Советскага Саюза, каб зямля належала тым, хто на ёй працуе, каб банкі і буйная прамысловасць былі нацыяналізаваны.

Выбаршчыкі ідуць на выбары, ведаюць што ліквідаваць эксплуатацыйна чалавек чалавечам, знішчыць нацыянальнае прыгнечанне, зробіць народ гаспадаром усіх багаццяў, усёй зямлі — усё гэта мацямы толькі тады, калі кіраваць і правыць сваёй краінай будзе сам народ. А гэта мацямы толькі пры адной форме дзяржаўнай ўлады — пры ўладзе Советў.

Выбаршчыкі ведаюць што шчаслівае,

свабоднае, мірнае жыццё, пачатак якога пактала савянская Чырвоная Армія, можа быць замацавана толькі ў саўражстве з народам вялікага Советскага Саюза.

Уся выбарчая кампанія праходзіла ў Заходняй Беларусі на аснове шырокай дэмакратыі. Дзясцікі тысяч працоўных прымаі самы непаарэны ўдзел у работе выбарчых камісіі. У Навагрудскай абласці, напрыклад, у саставе акруговых выбарчых камісіі прымала ўдзел 1.575 чалавек. Сярод іх: рабочыч — 178, сялян-белыкоў — 661, сялян-серадыкоў — 324, служачых — 289. Узрост пладзю выбарчых камісіі: ад 18 да 25 год — 193 чал., ад 25 да 35 год — 694 чал., ад 35 да 45 — 472 чал., ад 45 і вышэй — 216 чал.

Беларусоў у саставе акруговых выбарчых камісіі Навагрудскай абласці — 1.219 чал., паліякаў — 86 чал., яўрэяў — 68 чал., рускіх — 65 чал., мужчын — 1.377, жанчын — 198. Ва ўчастковых камісіях гэтай абласці — 12.131 чалавек. З іх: мужчын — 10.762, жанчын — 1.369, рабочыч — 578, сялян-белыкоў — 6.318, сялян-серадыкоў — 4.333, служачых — 563.

грамадскім жыцці Беларусі і яўрэі, якія жорстка прыгнечаліся ў шляхецкай Польшчы, не магі раней і марыць аб удзеле ў выбарчых органах, зараз — актыўныя дзельцы ўсенароднай кампаніі па выбарах дэпутатаў Народнага Сабрання.

Народ вылучыў кандыдатамі ў дэпутаты сваіх лепшых людзей. Калі ў буржуазна-памешчыцкай Польшчы кандыдаты ў дэпутаты сёйма назначаліся калегіямі выбаршчыкаў, якія складаліся з прастаўнікоў вышэйшага тыпоўніцтва, буйнай буржуазіі і памешчыкаў, дык кандыдатаў у дэпутаты Народнага Сабрання вылучалі на сваіх сходах сядзі рабочыя: сяляне, інтэлігенцыя. Сярод вылучаных кандыдатаў: рабочыч — 152, сялян-638, інтэлігенцаў — 112, мужчын — 788, жанчын — 123 (без 10 акруг, вестак на якіх да моманту, калі пісаўся артыкул, не было).

Калі ў панскай Польшчы дэпутаты былі дзедкі ад народа, чужыя яго інтарсам, выбаршчыкі нанат прозвіліцаў дэпутатаў не памяталі, дык кандыдатаў у дэпутаты Народнага Сабрання з'яўляюцца роднымі сьлягамі народа, папулярнымі людзьмі, якія карыстаюцца павагай пра-

цоўных. Вось некаторыя з іх: тав. Ра'дзюкі М. Р. — беларус, 32 год, селянін-белыка; тав. Грэбінска А. І. — сялян-белыка; тав. Дрозд І. Г. — швачка, 25 год; тав. Барона В. І. — беларус, селянін-белыка, 26 год; тав. Станіўская А. І. — беларуска, сялянка-белыка, 40 год; тав. Ушча Б. І. — рабочы, яўрэй, 22 год; тав. Гродзік С. — работніца, 37 год; тав. Дубінін І. А. — беларус, настаўнік, 24 год; тав. Зімнак С. Б. — палак, служачы, 32 год; тав. Калазно Ф. В. — беларус, селянін, 40 год. Сярод кандыдатаў ёсьць малодыя людзі да 30-гадовага ўзросту, якія раней па польскай канстытуцыі пазбаўлены былі права быць выбарнымі.

Божны кандыдат у дэпутаты Народнага Сабрання, вылучаны сьлягамі рабочых, інтэлігенцыі, селянскімі кандытатамі, работнай гвардыі, шматлікімі мітынгамі працоўных, прастаўляе сабой сапраўды народнага кандыдата.

Усеагульнае, прамае, роўнае выбарчае права, пры тайным галасаванні, забяспечвае народам Заходняй Беларусі магчымасць свабодна выразіць сваю волю і прагаласавалі за кандыдатаў, якія выкапаюць яго волю.

Вось чаму так святочна сёння ў гарадах і сёлах, на фабрыках і заводах Заходняй Беларусі. Сам народ рашае свой лёс. І са словамі найвялікшай удзячнасці звяртаецца ён да сваіх вызваліцеляў — да гераніяў Чырвонай Арміі, да савецкага народа, да ўрада Советскага Саюза, да таго, хто праўдліва настольныя клопаты аб усіх працоўным чалавечстве, аб усіх прыгнечаных — да вялікага Сталіна.

В. Б. ГАЙСІН,
старшыня камітэта па арганізацыі і правядзенню выбараў у Народнае Сабранне Заходняй Беларусі,
Беласток, 22 кастрычніка.

НАСУСТРАЧ XXII ГАДАВІНЕ КАСТРЫЧЫНЦЫЯЙ СОЦЫЯЛІСЦЫЯЙ РЭВОЛЮЦЫІ

ВЫТВОРЧЫЯ ПЕРАМОГІ ЧЫГУНАЧНІКАЎ

Каля 30 тысяч работнікаў Беларускай чыгункі ўключыліся ў перадастрычніцкае спаробніцтва...

15 кастрычніцка дзеспетарскі калектыв Гомельскага аддзялення руху стаў на галаву ўважліва...

Выдатны станаўчы пазуны рыхтуе комплексная брыгада тав. Валыко (А. П. Асіповіч)...

У Асіповічкім вагонным участку з кожным днём расце лік станаўчыяў, якіх даць на 3—4 нормы і больш...

сталары Ліпень і Войкаў сістэматычна выконваюць дэканае заданне на 250—400 процантаў...

З высокімі крываносаўскімі скарасцамі выдуюць пазылы паравознікі дэпо Калінкавічы...

Выдатны станаўчы пазуны рыхтуе комплексная брыгада тав. Валыко (А. П. Асіповіч)...

Р. СЫРКІН.

ГАТОВЫ ДА ЗІМЫ

Уключыўшыся ў перадастрычніцкае спаробніцтва ў перадастрычніцкае спаробніцтва, работнікі 7-й дыстанцыі пунці Заходняй чыгункі (станцыя Барысаў) па большшэўскаму змагаюцца за выкананне загада наркома аб адраблячым да работ у зімовых умовах...

Кожная брыгада, акалатка, пунці абходнік прымаюць усе меры, каб прысвоіць свае ўчасткі да XXII гадавіны Кастрычніцкай рэвалюцыі...

Зараз на ўсіх пунціх дыстанцыі ўжо расставлены спэцыяльныя пашпарты-агасцаты...

Н. СТРЭЛЬЦАНКА.

ПОСПЕХІ ЛЕСАРУБАЎ

Лесарубы і возныкі Уззенскага леспрамгаса сустракаюць кастрычніцкае свята новымі вытворчымі перамогамі...

На лесаўчастках шырока разгарнулася спаробніцтва за хутэйшае выкананне ўставага абавязальства. Знатны лесаруб леспрамгаса тав. Зяць выконвае сваю норму на 200—220 проц. Высокую выпрацоўку даюць лесарубы Бурды і Кучук...

Выдатныя паказальнікі даюць лесарубы тав. Барадулі. Сваё заданне яны штурхнулі выконваць на 180—200 проц. 21 кастрычніцка загадоўлена 110 кубаметраў лесаматэрыялаў пры норме ў 60...

Данско. Яны штурхнулі да 3 і больш норм. Спільнічы абавязаліся да свята прыплаціць да калечнага пункта 29 тыс. кубаметраў лесу.

АСНАВІЧЫ. Асіповіцкі леспрамгас набліжаецца да выканання галавога пана. На 20 кастрычніцкае заданне выканана на 96,5 проц. Перадвышчы Дубровенскі лесаруб выканаў галавоу праграму па лесавыяжы на 112 проц.

Выдатны паказальнікі даюць лесарубы тав. Барадулі. Сваё заданне яны штурхнулі выконваць на 180—200 проц. 21 кастрычніцка загадоўлена 110 кубаметраў лесаматэрыялаў пры норме ў 60...

Г. КУШНЯРЭУ.

ЖАНЧЫНЫ АВАЛОДВАЮЦЬ ВЯДУЧЫМІ ПРАЦЭСАМІ

БАБРУЙСК. На фанерным заводзе імені Кірава шырока разгарнуўся рух жанчын за аўладанне вядучымі працэсамі...

Работніца тав. Акуліч аўладала адной з складанейшых на заводзе прафесій — клевава. Малаяя работніца тав. Кушнярчук энергічна ўзялася за асваенне дзельнага станка. Зараз яна працуе ўжо самастойна...

20 сямей калгаснікаў сустракаюць вялікае свята ў новаабудаваных прасторных дамах.

Г. КУШНЯРЭУ.

Рыхтуюць дастойную сустрэчу вялікаму святу

ГОМЕЛЬ. 22 гадавіну Вялікай Кастрычніцкай сацыялістычнай рэвалюцыі калгаснікі сельсаветаў «Чырвонаярцель» і «Сяўрочка» сельсавета сустракаюць поўным завяршэннем сельскагаспадарчых работ...

У калгасе закончана электрыфікацыя ўсіх дамоў і гаспадарчых пабудов. Да свята прыгожа абсталяваны калгасны клуб, сцены і столь размаляваны маслянымі фарбамі. Абсталяваны прасторны і светлае памішкінае фельчарска-акушарскае пункта.

За апошнія годы ў калгасе праведзена вялікая работа па асупні і асваенню балот. Сялета асвоена 12 гектараў і падрыхтаваны да вяснянай распашкі 104 гектары. Пракапана 2300 метраў магістральных каналаў.

Высокі ўраджай забяспечыў багаты працадзень калгасніка. Сялета знята каласавых у сярэднім на 12 цнт. з гектара. Ужо выдана авансам па 1 кг. збожжа, 1 кг. гароліны і па 1 р. 50 кап. грашмы на кожны працадзень. Зараз працягваюць разрабаванне бульбы і грубых кармаў.

20 сямей калгаснікаў сустракаюць вялікае свята ў новаабудаваных прасторных дамах.

Г. КУШНЯРЭУ.

Мастацкая самадзейнасць беларускага народа

Два месцы таму назад вярнуліся з Масквы калектывы мастацкай самадзейнасці калгасяў, саўгасаў і МТС БССР...

Паназ мастацкай самадзейнасці ў Маскве на Усеаюзнай сельскагаспадарчай выстаўцы — гэта быў бліскучы доказ нбы вальных дасягненняў творчасці ішасцівага беларускага народа...

Для арганізацыяна-металічнай работы, для парыхтыві кадраў і кіравання гэтай шматлікай арміяй музыкантаў, сьпевакоў, пляцоў, танцоў, мастакоў, вышывальчыц, рэзьчыкаў, ткачых існуе Беларускае цэнтральнае до народнай творчасці і ў кожнай абласці — абласныя дамы народнай творчасці.

На ўтрыманне гэтых металічных пентраў зьяржава тэлек ў адным 1939 годзе атупілася сродкаў Цэнтральнаму дому БССР 1 мільён 24 тысячы абласным дамам — 440 тысяч і на падырхоўку кадраў — 307 тысяч рэублёў.

Гэтыя велізарныя сродкі не прападаюць дарма. Калектывы мастацкай самадзейнасці з кожным днём паліпаюць сваю работу, іх пастаянны стаяць усе больш мастацкімі, усе больш зразлімі.

Якім прыкладам з'яўляюцца паказкі, прапінююцца ў 1938—39 гадах у горадзе Міноку. Так, опера «Знарокца за Дуну» і пастаянны самадзейнага калектыва Герасіўскага сельскагаспадарчага інстытута ішла на працягу 4 дзён. У ёй прымаала ўдзел 120 чалавек — прафесараў, навуковых работнікаў, студэнтаў, тэхнічнага і абслугоўвачага персанала. Опера праходзіла пад акаманімент сімфанічнага аркестра з састава студэнтаў і навуковых работнікаў інстытута. Яна карысталася вялікімі поспехамі.

Д. ЖУНАУ, мастацкі кіраўнік Дома народнай творчасці БССР.

НА ДЭКАДЭ АРМЯНСКАГА МАСТАЦТВА

ВЕЛІЗАРНЫ ПОСПЕХ ОПЕРЫ „АМАСТ“

МАСКВА. 22 кастрычніка. (Па тэлеграфу ад нашага карэспандэнта). Тры дні з велізарным поспехам праходзіць у Маскве докадэ армянскага мастацтва. У оперы «Амаст» вядомага кампазітара А. А. Спендыярава, якая таленавіта пастаўлена рэжысёрам Г. А. Оганесянам (мастак-арганізоама М. С. Сар'ян, дырыжор Г. Е. Вулаган) вяснела героіка барадбы армянскага народа ў XVII стагоддзі супроць ішакараўных заваявальнікаў.

Партыю княжны Амаст таленавіта выканала артыстка Т. Т. Сазанаран, князя Татуса П. К. Лісіян, ашуга Г. Г. Габрысян. На просьбе слухачоў была два разы выканана выдатная па музыкальнаму гучэнню балада ашуга. Паўторна выканана тамсама тэмпераментны мужыцкі танец трэцяй хэці. Выдатна гучэў аркестр. Надзвычай меладычны хор, асабліва жаночы. Опера-легенда «Амаст» заслужыла заваяваць любоў маскоўскага гледача.

М. МОДЭЛЬ.

Да докадэ армянскага мастацтва ў Маскве Опера «Ануш» і пастаянны Армянскага дзяржаўнага тэатра оперы і балета імені А. А. Спендыярава. На здымку: сцена і першы дзеі «Арышкі». Злева направа: заслужаны артыст Армянскай ССР П. Сар'ян у ролі Саро і заслужаны артыстка Армянскай ССР А. В. Давытан у ролі Ануш. Фото В. Федасева і А. Пасеяна (фотакантэнт ТАСО).

НОВЫ ВЫТВОРЧЫ ЁЗДЫМ У КАЛГАСАХ

ЗАСЛАЎЛ. Падырхоўка да вялікага свята — XXII гадавіны Кастрычніцкай — вышлікала сярод працоўных раёна новы вытворчы ёздым. На прадырхоўках і ў калгасах шырока разгарнулася сацыялістычнае спаробніцтва на дастойную сустрэчу ўсенароднага свята.

Калгаснікі сельсаветаў «Палітадзель» на аснове сацыялістычнага спаробніцтва паспяхова заканчваюць сельскагаспадарчы год. Калгас першым у раёне пачаў масавую працоўку ільня. Дзяржаве заахвочвае сельскагаспадарчы ільняваляк. Дзясная па ільню Анна Філіповіч абавязалася да вялікага свята поўнасправаць ільготрасты і разлічыцца з дзяржавай па зычы ільновалякна.

Гадавіну Кастрычніцка калгас «Новы мёр». Тут паспяхова закончана ўборка бульбы, малямба, зябленая ворыва. Зараз калгаснікі прыступілі да апрацоўкі ільня.

Шырока сацыялістычнае спаробніцтва сярод трактарыстаў. Трактарысты Новадворскай МТС Яеяч і Наленкі змагаюцца за выпрацоўку 600 гектараў на трактар. На зяблевым ворыве яны штурхнулі на выкананне паўтары — дзве нормы. Трактарыст Іван Кураківіч (Рагавская МТС) з сваім напарнікам ужо выпрацавалі на трактары ХТЗ 580 гектараў. На падняці зяблёва яны выконваюць норму на 200 процантаў. Яшчэ больш выдатныя поспехы дабіўся трактарыст гэтай-жа МТС Міхаіл Белыкоў. За адну змену ён узорвае 7—8 гектараў. Гадавую норму Белыкоў выканаў на 190 процантаў.

ЗА ВЫСОКІЯ ЁДОІ

ЧАВУСЫ. (БЕЛТА). З года ў год саўгас імені XVIII з'езда ВКП(б) перавыконвае планы паставак малака дзяржаве.

За 9 месцаў бягучага года ўдой малака на кожную фуражную карову ў сярэднім па саўгасу склаўся 2.550 літраў. Лепшая дзярка — узельніца Усеаюзнай сельскагаспадарчай выстаўкі Лупер'я Нікіціна за гэты час ад 13 кароў надала ў сярэднім на 2.932 літры малака.

Высокага ўдою дабіліся і іншыя дзяркі саўгаса. Наталья Дзікая ад 13 кароў надала ў сярэднім на 2.643 літры малака, дзярка Расінская ад 14 кароў —

на 2.463 літры. Такія высокія ўдоі атрымліваюцца ў рэзультат правільнага догляду і кармлення жывёлы.

5 лепшых дзярэк калгаса ўзельніцаў ў гэтым годзе на Усеаюзнай сельскагаспадарчай выстаўцы.

Зварот краснапролетарыяў аб разгортванні перадастрычніцкага сацыялістычнага спаробніцтва вышлікала сярод жывёладоў саўгаса новы ёздым. Уключыўшыся ў спаробніцтва, дзяркі абавязаліся да 1 лістапада даяць ўдой ад кожнай каровы да 3.000 літраў малака.

Дзяркі тт. Нікіціна, Дзікая, Расінская спаробнічаюць паміж сабой за права ўдзелу на Усеаюзнай сельскагаспадарчай выстаўцы ў 1940 годзе.

УБОРКА БУЛЬБЫ НЕ АРГАНІЗАНА

МОЗЬІР. Калгасы раёна да гэтага часу не арганізавалі як след ўборку багатага ўраджаю бульбы. Уборка праходзіць марудна. План выканан тэлек на 63 проц.

Так, напрыклад, у сельсаветах «Чырвоная зорка» Бабруйскага сельсавета (старшыня калгаса тав. Кіравец) яшчэ не ўборана 45 гектараў бульбы з агульнай плошчы ў 70 гектараў. У калгасе дзянна наладжана працоўная дысплыліна. Калгаснікі ў першую чаргу выканалі бульбу на прысвабных участках, а потым вышлі на калгасныя палі. На ўборцы не выдзеліла барабцы са стратамі. У баразне даўжыней у 8 метраў, якую капала калгасніца Суцько, можна знайсці 3—4 кг. бульбы.

Дзянна арганізавана ўборка ў калгасе імені Каліна (старшыня тав. Шумах). Тут з 31 гектара бульбы выканана тэлек 9 гектараў. Да 75 проц. жанчыны не выходзяць на работу. Напрыклад, жанка

члена праўлення Андрэя Шумаха з пачатку года не выпрацавала ні аднаго працэнта. Не выходзяць на работу Ольга Баток, а Вера Камэль за ўвесь час выпрацавала тэлек 6,75 працэнта. Праўленне калгаса не вядзе ніякай барабцы з аарганізатарамі працоўнай дысплыліны.

Також-ж становіцца ў калгасах Прукоўскага, Малашкавіцкага, Бібікоўскага і Слабодскага сельсаветаў. Тут план ўборкі бульбы выканан тэлек на 50—65 проц.

На ўборцы бульбы не скарыстоўваюцца бульбаканалкі Козінаўскай МТС. Дырэктар МТС тав. Шыкевіч тлумачыць гэта тым, што, моў, машыны не прыстасаваны для работ ва ўмрэх Мозьірскага раёна.

Раённая кіруючая арганізацыя не прымаюць рашучых мер, каб закончыць ўборку. Работнікі раёна і спецыялісты мала бываюць у калгасах, не выдцць барабцы са стратамі.

І. НАЖАНЕЦ.

ЛІШКІ ХЛЕБА ПРАДАЮЦЬ ДЗЯРЖАВЕ

БАБРУЙСК. Багаты ўраджай зналі калгасы Вараньскага сельсавета. Многія з іх прыступілі да продажу лішкяў хлеба дзяржаве. На агульным сходзе калгаснікі сельскагаспадарчай апады «Першамаі» рашылі прадаць дзяржаве 5 тон

хлеба, калгасы імені Кірава і імені М. Горкага прадаюць па тры тоны хлеба.

Праданы хлеб калгасы адвозяць па раённым загадоўчым пунктам.

Г. ПАРАХНЕВІЧ.

Пра хлопчыка Яську

Быў татка ў Яські. Хароны татка. Часам прынясе шукру, белага хлеба і адраду каманту падае сыну:

— Ну, Яська, мы пшпер паны на пана: пшкар беш? — беш... хлеб беш? — беш. А што нам болей патрэбна?

— Што болей? То я пабуду да пана Праніцыя за кавай... — Да пана Праніцыя? Не, Яська, не бегай, няхопш пшнэізаў у нас з табой, чэвай гонь леш гарбаты...

У маленькай пшчурцы раскідвалі агонь, сьветлі касабоні, закураны чайнік, татка сядзеў за пшчурку, на калені к яму ўзбраўся Яська. Праніца, і пакуль не пачынала пакаскаваць пачарвела крышкы чайніка. Яська распэваў татку: дзе ён зарабіў хлеба, чаму пан Праніцыя буржуі, чаму паны не даюць татку ні грошай, ні працы. Зьбываіна татка жартаваў, часам-жа гаварыў сур'ёзна.

— Мы з табой, Яська, работчы... Паны не любяць нас і багата нас... І для нас з табой яны жадаюць адной хіба толькі сьмерці...

Таты Яська сур'ёзна пытаў: — А чаму-ж ты гаворыш, што мы паны на пана? — Чаму? А таму, што мы нікога не баімся... — І ўжо жартава: — мы м-ж з табой і жывем вышэй над панами...

Яська пшраў па столь. Яна сшуквалася коса аж да самай пшчуркі. І столь, і разам з тым сшына. Яська сьдэў, што гэта дах. У маленькае вакеца відаць была шырокая вака, сшына за ёй, пісьнякы хатні памесціў. Бліжэй відаць былі толькі дахі пісьнякы даўжы, ды сшына пшраў у вака капеца. Паз ён часта лёталі галубы. Яны пралеталі часам і калі Яськава ка вакеца, і Яська заўсёды выяўляў сва-

ім таварышам, што ён і галубы жывуць у горадзе вышэй за ўсіх, аж на самым сьмным паверсе. Гэта была праўда. Але калі ён сказаў раз, што жыве вышэй ад усіх паноў, тэ сшы рэстаратара Праніцыя тоўсты гімназійскі Вішчус пшдшоў к яму і так ударыў, што Яська пшлізеў і мошпа ўдарыўся аб каменны ганак дома.

— Твой бацька разбойнік, большэвік і ты большэвік...

— Нахай сабе большэвік... — атказаў з ярысцю Яська і, схапіўшы камень з брукву, пшсуніў яго з усяго маху ў сшыда ўчыкаючому Вішчусу.

Прамакнуўся Яська. Тэлек звышнула шкля ў парадных дзверках, пасыпалася на тротуар. Також тоўстае шкля — і на табе — пасыпалася. Востры быў камень, і гудзель шпалі, ды над вежай касабла, яв заўсёды, ляталі галубы, купаючыся ў бяздонным блакіце неба.

А рашчой прыходзілі да банькі. Сам уласны дом — рэстаратар Праніцыя, швейцар, даяльскі, пагражаў пшліцьшы Праніцаў даханак за разбэтак шкля.

— Дзянна... — сказаў таты бацька. — Занялачу... — і маўчаў, пакуль не вышлі

яны. Таты пшраў Яську, пшалаваў яго, уемікнуўся.

— Ёх ты, зачым-жа шкля бшп, буржуі ветру не любяць... прастуды багаша...

І ўжо зусім сур'ёзна: — гора нам з табой, сынку, гора...

У той дзень не было хлеба. Татка пшраў Яську бшшчэсты гузік, прыгожы такі, з каларовым шшынкам. Відзеў, знайшоў нельзе на вуліцы. Яська не распэваў пра хлеб, ведаў — няма яго. Але сшытаў пра большэвікоў.

— Чаму Вішчус кшча нас большэвікамі? — Пшрацеш, дзавешаеш... Яны нашы людзі, яны за работчы...

— А дзе яны жывуць? — А там... За ракой... Далёка...

І Яська ўглымаўся ў адчыненае вакеца. Пшлыла рака, шырокая, вялікая — колкі барж на ёй і цяжкія пшчуркі. Хоць лодкі на ёй, парадомы. А сама ідзе далёка, далёка, аж за тымі сшына ясы, дзе канчаюцца неба.

— А яны прыдуць кшлі-небудзь? — Хтэ? — перашчэў татка.

— Як-бшчым не ведаеш, а яшчэ такіх вялікі!

— А-а... канешне, прыдуць... Пшдуць, сынку, прыдуць...

Хароны татка ў Яські... І не стала ў Яські таткі.

Быў такі жахлівы дзень. У горадзе шшыла страшэнная страляліна. Яська хашеў пшліць на вуліцу, але татка загадаў яму сядзець дома. Яська ведаў ужо, што паны сабраюцца ўшчакна, а работчы не хочучы іх пшскаць, хочучы забраць у паноў. І ўжо зусім было работчы ўзялі верх над панами, але пршлілі пршыя панскія пшлі,

якія ўшчакна з-за ракі, і сталі расстрэльваць работчы. Яська доўга чакаў татку, не тачаючыся, прабраўся ў па'дззі і сачыў за вуліцай, на якой прашчліся конныя афіцеры і грузавыя на брукву гарматы. Паны вялі палонных работчы у турму. Чудзіся ружэйныя стралы, часам яны рабіліся вельмі частымі, і тады аж гудзела зямля, і сшынаў тынк са сшы. Са двара на двор прабраўся работчы: купкі, азімкі. І аж ускрыкнуў ад рашчэі Яська, калі ўбачыў калі сшыны сшсудыга дома татку. Ён шшо прыгнаючыся, ашпярэна паірачы па баках. У яго руках было ружжо.

— Татка! — ускрыкнуў Яська і кінуўся да яго праз вуліцу.

І не паспэў дабегчы да сшырэзны вуліцы, як нешта грмынула ззаду, пшлы над самым Яськам стукнуў прун. Спшкнуўся быў Яська, упаў. Ашпруўся назад — баціну хутка зашчыналася акно ў Праніцыяны вострава. Ушчыўся, пабег да таткі. І не сшынаў яго, стаў татка за сшыны, бледны, сшаршчлі. І ўсё кішчца ніжэй і ніжэй. Выпусціўшы ружжо, зусім асеш на зямлю, схапіўшыся рукамі за бак.

— Тату, што з табой? — зашчакла голасна Яська.

— Яшо мш, Яшо... толькі і прамоўці татка і замаўчаў зусім, на брук апусціўся.

Кшнуўся Яська да таткі, абшў, пршхліўся да яго і ўсё углыдаўся ў таткавы вочы. Былі яны нурухомы, глядзелі проста ў неба, але ў блакітай бэздыні мітуціліся пшрывожыя галубы. Галубы білі ў неба, галубы білі ў таткавы вачы. Так можа адзоеся Яську, і яго сшала страшна. І ён зарычэў на Яшо вуліцу.

— Зачым заблі майго татку? Зачым? — Нечая рука груба ўзяла яго за каўнер.

— Ашчыт, шчане.

Злоены людзі ўскшнулі татку на грузавік, там было многа дшугіх забшчых. Грузавік пахашаў. За ім бег услед Яська, бег аж да мошлага, дзе за сшыной, у рашчцы дажымаю роў сшынуці сшы забшчых работчы. Да самага ве-

чара сшдэў Яська ля таткі. Ён ужо не плаваў, толькі шшына ўзбраўся ў таткаў твар.

Ён пшажыў быў у таткава хадоўку дамош сшй бшшчэсты гузік.

— Вады, тату... — Але татка маўчаў. Яська ўзяў гузік, напшраў вачы на таткавай галаве, у іх забшчэўся рашчэік. Шшыну пшлбоў. Вежарапа. На мошлага, на каспшляй велькі мітуціліся польскія салдаты. Ставілі гарматы, кулямэты. Крутом Яські было многа забшчых, і калі сшынала, стала боляча Яську. Ён пабег дамоу і хапаючыся забраўся на свае вшыні, ашчў відаць Пшан-рака, ашчў відаць галубы і тая дарога, што ідзе далёка, далёка, аж туды: дзе жывуць яны, пшшы...

Прачнуўся Яська пшпа ад мошлага грузавіку. Ён бачыў, што ў хаше ў яго гаспадарыць чужыя людзі, паны. Яны пшвалі стол, ашчугулі лаву ад сшыні. У адчыленай вакеца, яго Яськава вакеца, яны сшраліся з кулямэтам. Аж дшыжлі сшыны, пшлага і ршыччы Яськаў ложак. Пахала дымам. Сшўі, як жэрдка, ашчёр схапіў шчырабшчы Яськаў чайнік і кінуў яго Яську.

— Бшжы за вайой, ды пршчэізаў... Яська на мшг які шшыну ў вакеца. За мастом, за ракой ён убачыў вялікі рух — шшы салдаты, ды зусім дшугія салдаты... Шшы машыны, ды зусім дшугія машыны...

Не татка, як у паноў... І колкі было сшы кінуўся Яська ўшя, па сшарччэйшай чорнай дэсшыні. «Гэта атуду... шты далёка... Цшпер мы дамо пшанам... За татку... я сшажу мш, дзе пшшы...»

Яська бег на вуліцы. Яна была пшстая, людзі пахаваліся на дахах, па пшалавах. Вое і мост. На ім шшынога чалавек. Бшжыў Яська, разшываўся на ім валашы, халодны вепер беш ў расшчэтыя грузы. Б

